

Can Garrigosa

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Entre can Pèlacs i can Robert
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 658

Coordenades:

Latitud: 41.63697
Longitud: 2.00221
UTM Est (X): 416897
UTM Nord (Y): 4609951

Classificació

Número de fitxa 08120 - 250
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Deteriorada per la manca d'ús. Necessita reformes. Oriol Bonaventura i Felipe Robledillo, (2010) han fet un estudi de les patologies que

Protecció

Tipus de protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL
Protecció Integral (Número 3 del Catàleg de Béns del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).
Tipologia A de la normativa específica pels elements arqueològics (Fitxa número 49 del Catàleg de Béns a protegir del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).

Data aprovació: dt., 22/09/2009 - 12:00

Número inventari Si (IPA)

Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	002202000DG10B0001MF
Fitxes associades:	
<u>Jaciment de can Garrigosa</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dg., 28/03/2021 - 11:45

Descripció

Masia situada a migdia de la balma blava, entre can Pèlacs i can Robert, per damunt la cota 650 del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Flanquejat a llevant pel torrent homònim, domina una sèrie de feixes, fruit del conreu continuat de les terres més properes.

Es tracta d'una masia de planta rectangular que consta de planta baixa, pis i golfes. La coberta és a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. Està envoltada per un tancament amb una obertura a la banda de ponent i una altra a migdia. El pati està empedrat.

Les diferents obertures de la façana es disposen a l'entorn d'un eix principal, sense mantenir una estricat simetria, ja que les obertures de les golfes, geminada i amb arc de mig punt, es desvien lleugerament. Destaca ala planta baixa, el portal d'accés, dovellat. Quatre de les finestres tenen l'ampit, els brancals i les llindes de pedra treballada. També s'observa un doble pedrís a banda i banda del portal d'entrada. Els paraments són paredat de pedra i calç i arrebossats.

A la dreta, s'aixeca una sèrie de dependències de treball o d'establació d'animals. La coberta és de teules, a un únic vessant que desaigua a l'interior del pati.

La masia es distribueix des del vestíbul que dona accés a les dependències de la planta baixa i, a través de l'escala, a les plantes superiors. A la planta baixa, a mà dreta, destaca la cuina antiga. Des d'aquest espai s'accedeix a una sala identificada com a lloc de magatzematge o, fins i tot, transformació d'aliments.

La distribució de la planta pis és anàloga a la de la planta baixa. L'espai central l'ocupa la sala noble, que fa alhora de distribuïdor cap a les estances de descans o habitacions. També continua l'escala per accedir a les golfes.

Les altres dependències han estat adaptades i reformades a necessitats modernes i usos de cuina o menjador; però antigament eren dependències de treball.

A la façana nord, hi trobem un dipòsit d'aigua amb accés independent. Trobem un altre dipòsit a l'annex de llevant.

Observacions:

Destaca l'era, situada a la banda del darrera juntament amb una gran bassa natural que disposa d'un decantador que recollia les aigües pluvials a través de reguerons o canals fets al terra. Aquests darrers han pràcticament desaparegut i només es conserva el decantador que a primera vista sembla un petit safareig i la bassa.

Davant la masia, hi trobem una estructura semblant a un colomar, de planta quadrada sustentada sobre quatre pilars. Segons informació oral proporcionada pels habitants de la finca, es tracta d'un espai de construcció moderna destinada al fill del propietari per tal que pogués estudiar. En l'inventari del patrimoni arquitectònic de la Generalitat consta erròniament com colomar.

Història

Miquel Ballbé (1985) ens diu que antigament aquest mas era conegut amb el nom de mas Comelles. També ens diu que a l'any 1184 era propietat d'Arnau Comellas i el 1386 de Coloma Comellas.

A Ferrando (1987:73) podem llegir un document de l'*Speculo* del Monestir de Sant Llorenç del Munt "Marc Ses Comelles de Sant Joan de Matadepera, obliga el dot i escriu a la seva muller sobre de mas Comelles. Any 1372. Sant Joan de Matadepera, núm. 7 bis".

L'actual propietari compra la finca, l'any 2009, a Diana Garrigosa, esposa del M.H Pascual Maragall (Bonaventura i Robledillo, 2010).

Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1985). *Masos i pairalies de Matadepera*. Matadepera: Caixa d'Estalvis de Terrassa i Ajuntament de Matadepera.

BONAVENTURA BOADA, Oriol i ROBLEDILLO, Felipe (2010). *Estudio y levantamiento arquitectónico de la masia de can Garrigosa de Matadepera*. Projecte final de carrera de la Universitat Politècnica de Catalunya. Inèdit.

FERRANDO i ROIG, Antoni (1987). *El Monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT, Xavier (1997). *Inventari del Patrimoni Cultural de Matadepera*. Ajuntament de Matadepera.

FONT, Xavier; MUNUERA, Jaume (2014). *Matadepera. Patrimoni cultural*. Ajuntament de Matadepera.

LACUESTA, Raquel; MOLET PETIT, Joan; RUIX DE GUINEA, Jesús Àngel (2001). *Inventari del Patrimoni Arquitectònic*. Parc Natural de Sant Llorenç i Serra de l'Obac. Diputació de Barcelona. Serveis del Patrimoni Arquitectònic Local i de Parcs Naturals.

